

BANK DOBRYCH PRAKTYK

**Jadwiga Łągiewka
Magdalena Ciupińska
Katarzyna Błachowicz**

**Wykorzystanie elementów coachingu
w pracy nauczyciela przedszkola**

PRZEDSZKOLE W WANCERZOWIE

Częstochowa 2019

Jadwiga Łągiewka
Magdalena Ciupińska
Katarzyna Błachowicz

Przedszkole w Wancerzowie

WYKORZYSTANIE ELEMENÓW COACHINGU W PRACY NAUCZYCIELA PRZEDSZKOLA

Coaching to rozwiązanie, które może pomóc w pracy wychowawcy. Jest to wspieranie osoby – dziecka czy też rodzica – w udoskonalaniu i wzmacnianiu danego działania poprzez refleksję nad zastosowaniem wiedzy, jaką dana osoba posiada, umiejętności czy też posiadanego doświadczenia. Narzędzie to inicjuje proces zmian, koncentruje się na poszukiwaniu zasobów, możliwości oraz rozwiązań danej sytuacji oraz określeniu przeszkód, korzyści, zagrożeń wynikających z podjętego działania czy też przyjęcia życiowej postawy. Celem jest aktywne towarzyszenie osobie w procesie jej rozwoju poprzez stymulowanie pytaniami, aktywne słuchanie oraz wyznaczanie zadań tworzących nowe sytuacje, a tym samym ukazującym potencjał tkwiący w człowieku.

SPOJRZENIE W PRZÓD

Coaching zamienia problem w cel. Uwaga skierowana jest na przyszłość, skupia się na poszukiwaniu rozwiązań, a nie na źródle problemu. Rolą nauczyciela jest wspieranie dziecka/rodzica, a nie wyręczanie go w wyszukiwaniu rozwiązań. Nauczyciel nie powinien podawać własnych rozwiązań jako najlepsze, ale uświadamiać, że realizacja celów zależy od jednostki. Nie powinien także przedstawiać siebie jako osoby nieomyślnej, „alfy i omegi”. Powinien natomiast zwracać uwagę na bilans korzyści i strat, mocne i słabe strony. Wzmacniać słabe strony, mobilizować do działania dziecko/rodzica.

DIALOG

Istotnym elementem są pytania. Zadawanie ich zachęca do przemyśleń, które mogą prowadzić do zmian postępowania. Pytania skłaniają do przyjrzenia się problemowi z innej perspektywy i pobudzenia do kreatywnego myślenia. Ukazują nowe możliwości interpretacji danego wydarzenia, dzięki czemu dziecko/rodzic znajduje alternatywne rozwiązania i swój potencjał do działania. Rozmowę należy zaczynać od pytań ogólnych, przechodząc do coraz bardziej szczegółowych, tak aby dziecko/rodzic mogli dostrzec cel:

- w czym tkwi problem?
- jakie są jego przyczyny?
- czyja to wina?
- od kiedy występuje problem?
- dlaczego nikt jeszcze tego nie rozwiązał?
- czego oczekujesz?
- co zyskasz, gdy osiągniesz cel?
- od czego należałoby zacząć rozwiązywanie problemu?
- kiedy to zrobisz?
- po czym poznasz, że pierwszy krok działa?

POŻYTKI DLA NAUCZYCIELA

Do rozmowy z rodzicami podczas konsultacji, omawiając diagnozę bądź też różne problemy wychowawcze należy się solidnie przygotować. Rozmowę dobrze jest rozpocząć od przedstawienia mocnych stron dziecka, pochwalić za osiągnięcia, a dopiero później przedstawić problem. Powinno się uważnie słuchać wypowiedzi rodziców, zadawać pytania, ale nie przerywać relacji. Zbudowane zaufanie owocować będzie konstruktywną rozmową. Otrzymamy dzięki temu wiele zwrotnych informacji. Prowadząc rozmowę w taki sposób, mamy możliwość doskonalenia własnych umiejętności obserwacji i myślenia analitycznego, jak też umiejętności rodzica, a co za tym idzie, uzyskania trafnej interpretacji sytuacji. Możemy wspólnie wypracować skuteczne działanie, tak aby efekty były jak najlepsze. Rodzic czuje, że ma wpływ na zmianę.

POŻYTKI DLA DZIECKA

Przedstawiając dzieciom problem, staramy się poprzez zadawanie pytań, czasem prowokując do dyskusji między dziećmi, uzyskiwać odpowiedzi. Dużo mówimy o odczuciach innych, ale nie z pozycji: „co ja myślę o odczuciach innych”. Każdy sam mówi o własnych odczuciach. Dzieci chętnie mówią o tym, co czują w danej sytuacji. Następnie wspólnie szukamy rozwiązań. Dzieci uczą się przy tym myślenia krytycznego, refleksyjnego i analitycznego. Starajmy się być konsekwentni w działaniu, aby uzyskać dany cel, zwracajmy uwagę na kulturalne zachowanie, zgodną zabawę, ciche porozumiewanie się. Czasem bywa trudno, ponieważ dzieci charakteryzują się różnym temperamentem, cechami osobowościowymi i z natury nie są konsekwentne, chcą omijać ustalone wcześniej zasady. Dlatego należy powtarzać rozmowy w grupie, w małych zespołach, indywidualnie.

**Jadwiga Łągiewka
Magdalena Ciupińska
Katarzyna Błachowicz**